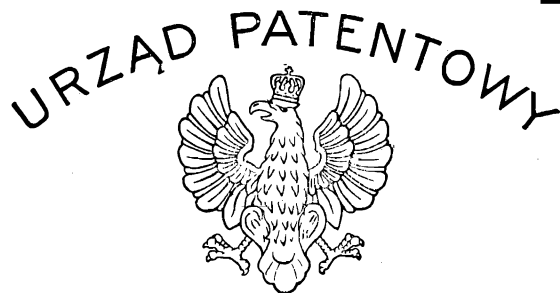

20 kwietnia 1925 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 1267.

Kl. 76 b 27

Fernando Casablancas,
Sabadell (Hiszpanja).

201h, 5/26

Ciągarka z pasami bez końca.

Zgłoszono: 10 marca 1921 r.

Udzielono: 29 grudnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 26 października 1916 r. (Hiszpanja).

Znane już są ciągarki dla niedoprzędu przy maszynach przedziałniczych z zastosowaniem jednoczesnym pasów bez końca i walców wyciągowych. Ciągarki te składają się w swej istocie z dwóch tasien lub pasów bez końca, pędzonych przez dwa walce i tak prowadzonych, że obydwa pasy dotykają się jedną z powierzchni, niedoprząd zaś przechodzi między nimi w płaszczyźnie dotychczasowej i jest prowadzony ku walcowi wyciągowym. Przytem zostają przytrzymywane te włókna niedoprzędu, które jeszcze nie zostały schwytane przez walce wyciągowe, aby zapobiec porwaniu ich przez włókna już schwycione.

W praktyce zdarza się często, że ruch obrotowy walców pędzących pasy, nierówności w grubości i w jakości powierzchni ich, oraz grubość i pełzanie

boczne, przechodzącego między pasami niedoprzędu, wywołuje u pasów również ruchy boczne w lewo lub w prawo, które może dojść do tego stopnia, że prawidłowy bieg ciągarki jest naruszony i jakość produktu pogorszona.

Wynalazek niniejszy ma na celu zapobiec bocznemu ruchowi pasów. Istota wynalazku polega na tem, że dwie płytki są ustawione naprzeciw siebie w odległości, odpowiadającej szerokości pasów i tak przez wycięcia ukształtowane, że opierają się one na walcach napędnych, lub na tych ostatnich i walcach nadawczych, prowadzą pasy i noszą sztabki prowadnicze pasów, tworząc w ten sposób wodzidło pasów i płyty nośne sztabek.

Podczas wyciągania włókien poruszają się pasy między obydwiema płyt-

kami nośnemi, a ponieważ te ostatnie opierają się na walcach napędnych lub na walcach napędnych i nadawczych, to położenie pasów w zrozumieniu ruchów bocznych pozostaje niezmiennie, i ruchy boczne miejsca nie mają. Jednocześnie pasy trzymają płyty nośne w równowadze, wskutek czego tarcie ich na walcach napędnych znacznie się zmniejsza.

Jeżeli sztabki, prowadzące pasy, są położone nazewnątrz tych ostatnich, to mogą one być przymocowane, lub przynitowane do płytek, służąc tym ostatnim jako rozpora. W razie zaś gdy położenie to jest wybrane nawewnątrz pasów, to sztabki zostają wkładane w otwory odpowiednio pozostawione w płytkach, co umożliwia, że przy podnoszeniu płytek sztabki mogą być wysunięte.

Urządzenie to może być zastosowane we wszelkich wypadkach ciągarek z pasami bez końca, np. w razie użycia sztabek zewnętrznych, płytek zamiast sztabek wewnętrznych, sztabek przewodniczych, płyty zamiast jednego pasa, jak również w razie pojedynczego wyciągania i snowania przedwstępnego zapomocą pasów.

Rysunek przedstawia tytułem przykładu kilka form odmiennych płytek pasów nośnych, gdzie

fig. 1 jest elewacją boczną,

fig. 2 przedstawia widok zgóry formy dla jednej tylko pary pasów,

fig. 3, 4, 6, i 7 przedstawiają odmienne formy,

fig. 8 jest elewacją boczną płytek, zawieszonych na wierzchnim walcu napędnym i przedłużonych w ten sposób, że opierają się one na walcu nadawczym, a

fig. 9 i 10 przedstawiają 2 formy z dodatkową parą pasów dla snowania przedwstępnego.

Płytki metalowe 1 i 2 ustawione są w takiej od siebie odległości, że pasy 3, 4, pędzone w sposób znany przez wal-

ce napędne 5 i 6 mogą się swobodnie między nimi poruszać. Rozparcie płytek osiągnięte jest przytem zapomocą sztabki lub rozpory 10 w części tylnej (fig. 1, 3, 4, 5, 8) i dwóch sztabek 8 i 9 w części przedniej. Sztabki te są położone w ten sposób, że służą one równocześnie, jako zewnętrzne prowadnice pasów 3 i 4.

Na fig. 1 pokazane jest położenie względem walców wyciągowych 17, 18 oraz walców nadawczych 19, 20 linjami kreskowanymi. W pozostałych figurach walce te zostały ominięte. Na fig. 1 i 2 pasy i walce napędne wyobrażone są linjami pełnymi, podczas gdy w pozostałych figurach linjami takimi wyobrażone są płytki nośne.

Pozostawiony w płytce otwór 31 służy li tylko w celu zmniejszenia jej ciężaru i możliwości obserwacji biegu pasów.

Urządzenie podług fig. 3 odróżnia się od tegoż podług fig. 1 tylko tem, że pas 3 zaopatrzony jest w dwie zewnętrzne sztabki przewodnicze 8 i 8', a pas 4 w jedną tylko sztabkę wewnętrzną 22 i że płytki nośne 1, 2 wkraczają w żłobek krawędziowy 21 na dolnym walcu napędnym 6; ten ostatni szczegół znajdzie się również przy urządzeniu podług fig. 5. Prócz tego płytki przedłużone są na ich dolnych brzegach w celu pomieszczenia w nich rozpory 25.

Części końcowe sztabki 22 opierają się w odpowiednio ukształtowanych otworach w płytkach 1 i 2.

Forma podług fig. 4 znajduje zastosowanie w wypadku, gdy pas dolny jest zastąpiony przez płytę 24, przynitowaną lub w inny sposób przymocowaną do płytek 1 i 2.

Fig. 5 pokazuje formę płytek 1, i 2 w wypadku, gdy obydwa pasy posiadają wewnętrzne sztabki przewodnicze 22, 23, opierające się na płytkach 1 i 2 w sposób wskazany w fig. 3. Dla pewniejsze-

go rozparcia są te ostatnie przedłużone ku dołowi, tworząc przykładkę dla pomieszczenia rozporu 25.

Podług fig. 6 pas wierzchni prowadzony jest przez zewnętrzną sztabkę 8 o przecięciu półkolistym i pas dolny przez takąż sztabkę zewnętrzną 9 i przez sztabkę wewnętrzną 22.

Fig. 7 pokazuje płytki 1 i 2 w wypadku, gdy wierzchni pas prowadzony jest przez sztabkę zewnętrzną 8 o przecięciu półkolistym, a pas dolny przez płytę prowadniczą 30.

Forma podług fig. 8 odróżnia się od form poprzednich tem, że płytki 1 i 2, zamiast opierać się na dolnym walcu napędnym 6 i na żłobku czopowym 7 wierzchniego walca 5, są zawieszone na tym ostatnim i posiadają tylne przedłużenia 26, naksztalt ogona, którym się podpierają na żłobku czopowym 19' wierzchniego walca nadawczego 19 i na walcu dolnym nadawczym 20, w który to sposób obracanie się płytek 1 i 2 wokoło żłobka czopowego 7 jest niemożliwe. Rozpora 10 w tylnej części zachowuje mniej więcej to samo położenie jak w pozostałych figurach.

Fig. 9 i 10 przedstawiają formy płytek prowadniczych przy zastosowaniu snowania przedwstępnego, a to albo z pasem i z płytą 27 (fig. 9), przynitowaną lub w inny sposób przymocowaną do płytek 1 i 2, albo z dwoma pasami bez końca (fig. 10).

W wypadkach tych tworzą płytki 1 i 2 nie tylko ogon 26, służący dla utworzenia związku z walcami nadawczymi 19 i do prowadzenia pasów dla snowania przedwstępnego ku punktowi dotycznemu, ale są też odpowiednio rozszerzone, by pomieścić sztabki 28 i 29, względnie płytę 27, która to podług fig. 9 zastępuje pas dolny.

We wszystkich opisanych wypadkach i formach, w których płytki skombinowane są z pasami, opierają się te płytki na dolny i na wierzchni wałek napędny i znajdują się z temi walcami w bezpośrednim dotyku. W niektórych zaś wypadkach dotykają się również walców nadawczych. Kształt płytek 1 i 2 zastosowuje się w każdym razie do ułożenia pasów, aby służyły do noszenia sztabek i do prowadzenia pasów przy ich biegu przez walce.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ciągarka z pasami bez końca dla niedoprzędu, tem znamienna, że posiada noszak, służący do bocznego prowadzenia pasów, składający się z dwóch płytek metalowych (1 i 2), ustawionych naprzeciw siebie w odległości, odpowiadającej szerokości pasów i posiadających z walcami napędnymi punkty oparcia i dotyku, oraz noszących sztabki prowadnicze pasów lub w danym razie część składową, zastępującą jeden z pasów.

2. Ciągarka podług zastrz. 1, tem znamienna, że płytki, tworzące noszak dla prowadzenia pasów, posiadają przedłużenia, tworzące ramiona (26), przylegające do walców nadawczych (19).

3. Ciągarka podług zastrz. 1 i 2, tem znamienna, że płytki (1, 2) są przedłużone w ten sposób, że prowadzą one obydwie pary pasów i noszą sztabki prowadnicze obydwóch par pasów, lub też część składową (9), zastępującą jeden z pasów.

4. Ciągarka podług zastrz. 1—3, tem znamienna, że płytki (1, 2) są zawieszone na wierzchnim walcu napędnym (5) i posiadają punkty dotyczne z walcami nadawczymi (19, 20).

Fernando Casablancas.

Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

